

ПРОТОКОЛ

№ 2676

гр. София, 02.06.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 1 СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Борисова

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева
и прокурора Ж. Андр. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Борисова Частно
наказателно дело № 20231100201342 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

Осъденият **Е. И. М.**, редовно призован, се явява лично и с адв. Т. Р.
от САК, редовно упълномощен защитник по делото.

Началника на затвора София, редовно призован се представлява от
инспектор М., с пълномощно по делото.

Началникът на РС „ИН“ Русе, Пробационна служба, Звено Бяла,
редовно призован, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните намира, че не са налице
процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание,
поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ОСЪДЕНИЙТ Е. И. М. е с проверена самоличност и разяснени права
по настоящото дело.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата.

ИНСПЕКТОР М.: Нямам искания по доказателствата.

АДВ. Р.: Нямам искания за отвод на председателя на съдебния състав, прокурора и съдебния секретар. Нямам искания по доказателствата.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Нямам искания за отвод на председателя на съдебния състав, прокурора и съдебния секретар. Нямам искания по доказателствата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ, с оглед липсата на доказателствени искания от страните по реда на чл. 275 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДЕЛОТО се докладва от председателя на съдебния състав, чрез прочитане на писмо изх. № 1536/19.04.2023 г. на РС „ИН“ Русе, Пробационна служба, Звено Бяла, с искане настоящият съдебен състав да определи периодичността за изпълнение на постановената по реда на чл. 70, ал. 6, изр. 2, вр. с чл. 42а, ал. 2, т. 1 НК пробационна мярка „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ на осъдения М..

/Прочете се./

ПРОКУРОРЪТ: Считам за допустимо искането на пробационната служба и за законосъобразно производството да се проведе по реда на чл. 414 НПК.

ИНСПЕКТОР М.: Поддържам становището на прокурора.

АДВ. Р.: Запознати сме с писмото. Искането следва да се разгледа по реда на чл. 414 НПК, като се определи периодичност на наложената пробационна мярка в рамките на изпитателния срок.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Разбирам искането, направено от началника РС „ИН“ Русе.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ, с оглед липсата за доказателствени искания от страните по реда на чл. 275 НПК и на основание чл. 283 НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените и представени по делото писмени доказателства.

Счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ. Р.: Считам искането за допустимо и основателно. При определяне на изпитателния срок се постанови на основание чл. 70, ал. 6 от НК да се изтърпява пробационна мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ през изпитателния срок, но не беше определена периодичността на тази мярка. При произнасянето си, моля да имате предвид, че законът не предвижда изрично с каква периодичност да бъде мярката в случаите на възпитателен надзор, когато тя не съставлява наказание и считам, че при преценка на периодичността следва да се имат предвид обстоятелствата, които са от значение при определяне на интензивността на тази мярка така, че да е съобразена с конкретната необходимост и да е пропорционална на нуждата. Тази мярка има характеристиките на наказание въпреки, че не представлява такова и не бива да е по-утежняваща от самото наказание „пробация“, като в тази връзка поддържам съображенията, изложени в писменото ми становище, поради което няма да ги повтарям. Моля да имате предвид, че в конкретния случай по отношение на условно предсрочно освободения Е. М. не е необходим засилен пробационен надзор през изпитателния срок, тъй като този изключително нисък риск от рецидив, възложена му е родителска отговорност по отношение на непълнолетния му син и има предложение за работа, за които са приети писмени доказателства в хода на производството, които на този етап той не може да реализира, заради обременителния по отношение на него режим на изпълнение на мярката за възпитателен надзор. Същевременно, съгласно чл. 267а, ал. 2 ППЗИНЗС

изпитателния срок тече от датата на съдебното заседание, т. е. към настоящия момент е изтекла 1/3 от така определения изпитателен срок и считам, че по аргумент от чл. 226 ЗИНЗС може да се определи периодичност на пробационната мярка веднъж месечно, в който смисъл моля за Вашето произнасяне.

ПРОКУРОРЪТ: Намирам, че в хода на настоящото производство съдът следва да се произнесе по всички затруднения и съмнения, свързани с тълкуването на определението по същото дело, влязло в сила на 07.04.2023 г., с което Е. М. е освободен условно предсрочно от остатъка от наложеното му наказание „лишаване от свобода“. На основание чл. 70, ал. 6 НК е постановено през изпитателния срок, равняващ се на неизтърпяната част от наказанието в размер на 6 /шест/ месеца и 3 /три/ дни към онзи момент, да се изпълнява пробационна мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 1 НК „Задължителна регистрация по настоящ адрес“. Тъй като пробационна служба Звено Бяла е сезирала съда, тъй като съдът не е определил периодичност за изпълнение на тази пробационна мярка, а съгласно разпоредбата на чл. 42б, ал. 1 от НК това е изрично правомощие на съда, намирам за правилно този пропуск да бъде отстранен чрез тълкуване. Безспорно е, че срокът за изпълняване на мярката е в рамките на изпитателния срок, като предвид разпоредбите на чл. 42а, ал. 3, т. 1 и чл. 70, ал. 6, изр. 2 от НК няма минимум, но е определен максимум, който не може да е повече от три години, а минимума е размера на остатъка, който може да е по - малък. Както е посочено в молбата на защитата, съгласно разпоредбата на чл. 267а от ППЗИНЗС, изпълнението на мярката започва от датата на съдебното заседание, когато е постановено определението. Краят на изпитателния срок изключва възможността за продължаване изпълнението на пробационната мярка, дори и то да е започнало несвоевременно и да се е забавило по някакви причини. Съгласна съм с изложеното от защитата, че в случая пробационната мярка не е елемент от наказание по смисъла на НК, а се явява особен механизъм за пробационен надзор в рамките на изпитателния срок. Съгласна съм със становището, че тази мярка притежава характеристики на наказание, но не съм съгласна, че при определяне тежестта на мярката, нейната продължителност и периодичност съдът не следва да се съобразява с изискванията на чл. 42а, ал. 3 и чл. 42б от НК. При определяне на мярката съдът следва да се съобрази с конкретните обстоятелства, оценката на риска

за осъдения, семейното му положение, трудовата му ангажираност и други обстоятелства, но всичко това следва да бъде в рамките на границите, определени от закона, а именно, относно продължителността считам, че същата е определена правилно в рамките на изпитателния срок и към момента на постановяване на определението. Относно периодичността, която е пропуснато да бъде определена, съдът следва да определи като минимум два пъти седмично явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител, или определено от него длъжностно лице, съгласно разпоредбата на чл. 42б, ал. 1 от НК. Споделям становището на защитата, че не е необходим засилен пробационен надзор през изпитателния срок. Предлагам да се определи периодичност с най - малък интензитет, а именно два пъти седмично. Що се касае до разпоредбата на чл. 226 от ЗИНЗС за променяне на задължението за регистрация на веднъж седмично, поради това, че е изтекъл срок повече от 1/4 от срока на наложената пробационна мярка намирам, че това е в правомощията на пробационния съвет за преценка, поради което считам, че съдът не следва да се произнася в тази насока.

ИНСПЕКТОР М.: Поддържам становището на представителя на прокуратурата.

АДВ. Р. /реплика/: Трайно установената съдебна практика по отношение на пробационните мерки, наложени по реда на чл. 67, ал. 3 и чл. 70, ал.6 не са приложими нито продължителността, нито периодичността по отношение на наказанието „пробация“, тъй като пробационната мярка може да обхваща целия изпитателен срок, който в случаите на условно осъждане може да е до 5 години „лишаване от свобода“, а в случаите на условно освобождаване също не е ограничен по време, а зависи единствено от остатъка на наказанието „лишаване от свобода“, от изтърпяването на което е освободен съответния осъден. Ето защо не е приложима и периодичността в чл. 42а по отношение на наказанието „пробация“ за отделните пробационни мерки. За това и периодичността на пробационната мярка, която е такава за надзор в рамките на изпитателния срок следва да се определя конкретно от съда, според конкретните обстоятелства на случая и по никакъв начин тя не е обвързана нито от срока, предвиден в чл. 42а, нито от предвидената периодичност, приложима единствено за наказанието „пробация“. Пробационният съвет има правомощия за облекчаване положението на осъдените на наказание „пробация“, а не в случаите на наложени

пробационни мерки в рамките на изпителния срок, за това и не е в рамките на неговата компетентност да облекчи положението на условно освободения, след изтичане на определен период от време и единствено в правомощията на съда е да определи периодичността на тази мярка.

ПРОКУРОРЪТ /дуплика/: Може да се прави такава аналогия между периодичността и продължителността. По отношение на продължителността действа изричната разпоредба на чл. 70, ал. 6 от НК, която определя срока. За периодичността няма изрична разпоредба.

ОСЪДЕНИЙТ: Поддържам казаното от адвоката ми. Започнах изпълнението на тази пробационна мярка. Два пъти седмично се подписвам - понеделник и четвъртък. Подписвам се в общината в с. Обретеник, при Кмета.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ: Няма какво да кажа. Не мога да започна работа, тъй като се подписвам два пъти в седмицата. На село няма работа. В града има работа, но не мога да пътувам, защото няма кой да ме вземе на работа по този начин, да се подписвам в понеделник и четвъртък.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след проведено тайно съвещание, въз основа на исканията и доводите на страните, изложени в днешното съдебно заседание, като съобрази материалите по делото, искането, инициирало настоящото производство и въз основа на закона, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 414, ал. 1, т. 1 НПК.

Образувано е по искане № 1536/19.04.2023 г. на началник РС „ИН“ Русе, с което се моли съда да определи периодичността при изпълнение на наложената пробационна мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 /шест/ месеца и 3 /три/ дни по реда на чл. 70, ал. 6, изр. 2, вр. с чл. 42а, ал. 2, т. 1 НК, на условно предсрочно освободеното лице Е. И. М., който е освободен от затвора София на 07.04.2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 414, ал. 1, т. 1 НПК съдът, който е постановил влязлото в сила определение се произнася и по всички въпроси, свързани със затруднения и съмнения, свързани с неговото тълкуване.

В настоящия случай съдът констатира, че с протоколно определение

от 30.03.2023 г., постановено по настоящото дело се е произнесъл по реда на чл. 437 и сл. НПК, вр. чл. 70 НК, като с оглед депозирана молба от осъдения Е. М. е постановил определение за неговото условно предсрочно освобождаване, а именно от изтърпяване на остатъка на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ и е определил изпитателен срок в размер на неизтърпяната част от наказанието, който е 6 /шест/ месеца и 3 /три/ дни. Със същото определение съдът е постановил, че през времето на определения изпитателен срок следва на основание чл. 70, ал. 6, изр. 2, вр. чл. 42а, ал. 2, т. 1 НК да се изпълнява пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“, а именно на адреса в с. Обретеник, област Русе, община Борово, ул. ****. При постановяване на определението по настоящото наказателно производство - НЧД № 1342/2023 г. по описа на СГС, НО, 1 състав, влязло в законна сила на 07.04.2023 г., съдът не е определил периодичността, при която осъденият М. следва да се явява и подписва пред пробационния служител, предвид постановената да се изпълнява пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“, по време на определения изпитателен срок, с оглед на което от страна на началника на РС „ИН“ Русе е депозирано процесното искане, инициирало настоящото производство, със съдържащи се в него твърдения, че компетентната да изпълни определението на съда пробационна служба е затруднена и моли съда да определи периодичността за изпълнение на пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“. При това положение, съдът намира, че в случая се касае за искане с молба за тълкуване по реда на чл. 414 НПК на постановен и влязъл в сила съдебен акт.

Съдът намира, че с оглед местонахождението на посочения адрес в с. Обретеник, област Русе, община Борово, ул. ****, на който следва да се изпълнява постановената пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и изхождайки от разпоредбата на чл. 42б, ал. 2 НК, то в случая началникът на РС „ИН“ Русе се явява компетентен да депозира настоящото искане, предмет на разглеждане, тъй като се явява компетентната пробационна служба, която следва да изпълни пробационния надзор, с оглед постановената от съда пробационна мярка по отношение на осъдения М., тъй като на територията на посочената пробационна служба се намира този адрес, посочен от съда в диспозитива на определението, с което осъденият М. е условно предсрочно освободен от изтърпяване на остатъка от наложено му

наказание „Лишаване от свобода“.

По изложените съображения съдът намира, че е валидно сезиран, поради което и искането е допустимо. Искането е допустимо по мнение на настоящия съдебен състав и по аргумент от разпоредбата на чл. 267б, ал. 2, ППЗИНЗС, тъй като след като началникът на областната или районна служба „Изпълнение на наказанията“ е компетентния орган да сезира окръжния съд, постановил съдебния акт при неизпълнение на мярка за пробационен надзор, която е постановена през изпитателния срок по чл. 70, ал. 6 НК, то няма пречка същия този орган да сезира окръжния съд и във връзка с възникнали за него затруднения при изпълнение на постановления от този съд и влязъл в сила съдебен акт. Ето защо съдът счита, че в конкретния случай са налице всички законови предпоставки по смисъла на чл. 414, ал. 1, т. 1 НПК за тълкуване волята на съда, поради създадено затруднение, при изпълнение на постановеното от него определение в производство по чл. 437 и сл. НПК, във вр. с чл. 70 НК, което следва да се отстрани.

Действително, законодателят е приел, че съдът е компетентният орган, който с оглед задължението което има по силата на нормата на чл. 43б, ал. 1 НК е този, който следва да определи периодичността, при която да се изпълнява постановената от него за изпълнение пробационна мярка „Задължителна регистрация по настоящ адрес“, а именно чрез явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице. Тук е мястото да се посочи, че в настоящия случай и доколкото се касае за мярка за пробационен надзор, постановена от съда по време определения изпитателен срок на условно предсрочно освобождаване на осъденото вече лице, то е необходимо да се направи разграничение между нея и наложена на едно осъдено лице мярка в рамките на изпълнение на едно наложено наказание „пробация“, при което разграничение се налага извод, че се касае за два различни правни института по своя характер и съдържание. Единият правен институт е свързан с пробационния надзор, който следва да се упражнява от пробационната служба по време на определения на осъдения изпитателен срок на условното му предсрочно освобождаване, равняващ се на остатъка от неизтърпяната част от наложено му наказание „Лишаване от свобода“, изразяващ се чрез изпълнение на постановената на основание чл. 42а, ал. 2, т. 1 НК пробационна мярка „Задължителна регистрация по настоящ адрес“, от съда. Вторият правен институт е свързан с определена от съда за

изпълнение пробационна мярка, каквато е и пробационна мярка „Задължителна регистрация по настоящ адрес“, но в рамките на изпълнение на едно наложено наказание „Пробация“ на осъденото лице. В конкретния случай и дотолкова, доколкото се касае за определена за изпълнение пробационна мярка в рамките на изпитателния срок, който е определен от съда в срок и при условията на хипотезата на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК, то и законодателят в посочената разпоредба, макар и да е препратил към разпоредбите регламентиращи съответните пробационни мерки, то изрично е посочил, че съдът може в тази хипотеза да определи само и единствено една от пробационни мерки от предвидените в чл. 42а, ал. 2, т.1-4 НК, с което условие настоящия съд се е съобразил при постановяване на своя съдебен акт. Така посоченото отграничава постановената за изпълнение пробационна мярка в хипотезата на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК, от възможността за съда при налагане на наказание „пробация“ да определи на осъденото лице най-малко две пробационни мерки, с които да се изпълни това наказание. Или това налага извода, че в хипотезата на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НЛ е предвиден един смекчен по своя характер пробационен контрол или надзор над осъдения по време на определения му от съда изпитателен срок в условията на неговото условно предсрочно освобождаване.

Съдът на следващо място намира, че в конкретния случай е неприложима по аргумент разпоредбата на чл. 226 ЗИНЗС, или така, както прави искане процесуалния представител на осъденото лице М. за нейното приложение в настоящото съдебно производство. Това е така, защото, макар действително към настоящия момент осъденият М. да е изтърпял повече от 1/4 от размера на определената му от съда за изпълнение пробационна мярка по време на изпитателния срок, който е равен на неизтърпяната част от наказанието „лишаване от свобода“ или от изтърпяване на което е условно предсрочно освободен, както и се установи в днешното съдебно заседание, че тази пробационна мярка се изпълнява от осъдения чрез неговото явяване и подписване пред определен служител два пъти седмично, то изхождайки от съдържанието на нормата на чл. 226 ЗИНЗС е видно, че съдът е лишен от възможността да я приложи в качеството си на компетентен за това орган. Неприложимостта на посочената разпоредба според настоящия съд е затова, защото съгласно съдържанието на същата компетентен орган, който може да промени задължението на осъдения за регистрация по настоящ адрес в

задължение за регистриране веднъж месечно е пробационният съвет, след изготвяне на доклад от пробационен служител, съобразно дадената от последния оценка на осъдения и показаното от осъденото лице примерно поведение. В конкретния случай и доколкото от страна на съда не е определена първоначалната периодичност, по смисъла на чл. 42б, ал. 1 НК, на срещите с пробационен служител по време на постановената от съда като мярка за пробационен надзор „Задължителна регистрация по настоящ адрес“, то и липсва основание за съда, за промяна на периодичността на срещите с пробационен служител, съобразно и на основание разпоредбата на чл. 22б ЗИНЗС. От друга страна, както се каза промяната на периодичността се свързва с показаното от страна на осъдения примерното поведение в периода през който се изпълнява мярката за пробационен надзор, за което поведение данни в настоящото производство не се представят на съда, за да може същият да ги вземе в предвид и обсъди. Независимо обаче, че на съда не се представят данни затова, дали осъденият има добро поведение по време на изпълнение на мярката за пробационен надзор, то в случая на съда не се представят и данни за това, че осъденият М. не изпълнява така постановената му пробационна мярка, като мярка за пробационен надзор. Липсата на представени данни в тази насока, от страна на пробационната служба – РСИН Русе, звено Бяла, която е компетентна и изпълнява пробационния надзор към настоящия момент съгласно данните по делото, не следва да се отчита във вреда на осъденото лице М.. Независимо от горното обаче съдът намира, че в случая правата на осъденото лице М. по време на изпълнение на постановената от съда мярка за пробационен надзор „Задължителна регистрация“ по настоящ адрес в срока на неговото условно предсрочно освобождаване по реда на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК не са нарушени, макар и съда да не определил периодичността при която осъденият следва да се явява и подписва пред пробационен служител, съобразно разпоредбата на чл. 42б, ал. 1 НК. И това е така, защото както вече се каза така постановената за изпълнение пробационна мярка „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ в хипотезата на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК е постановена с цел да обслужи наказанието „Лишаване от свобода“ или в срока на предсрочното условното освобождаване на осъдения М. от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ да бъде упражнен пробационен надзор над него. Тази мярка за пробационен надзор обаче, не може да има, както вече

съдът по-горе в своите мотиви посочи еднакво третиране с определената пробационна мярка при наложено на едно лице наказание „пробация“. Липсата на определена периодичност на изпълнение на постановената от настоящия съд мярка за пробационен надзор при условията на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК, не води до невъзможност, според настоящия съдебен състав, тази мярка да се изпълнява ефективно от пробационната служба, или така, както и към настоящия момент същата се изпълнява. Така постановената от съда мярка за пробационен надзор започва да тече от датата на съдебното заседание, или от 30.03.2023 г. и изтича със срока на изтичане на срока на условното предсрочно освобождаване, постановен от съда в производството по чл. 437 НПК, който се равнява на неизтърпяната част от наказанието „Лишаване от свобода“. Ето защо и доколкото обсъжданата мярка за пробационен надзор не е наказание, а е вид принудителна мярка, която по своя характер според съда е и превантивна такава, то и същата не може да се приравни на една изпълнявана пробационна мярка в рамките на едно наложено наказание „пробация“ по смисъла на закона, тъй като срокът за нейното изпълнение изтича и е обвързан с определения изпитателен срок по реда на чл. 70, ал. 6 НК.

При така изложеното, съдът намира, че доколкото по своите правни последици мярката за пробационен надзор „Задължителна регистрация“ постановена в условията на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК се различава от една пробационна мярка определена в срока на изпълнение на наложено за изпълнение наказание „пробация“, то и нейната периодичност за изпълнение следва да бъде съобразена с разпоредбите на чл. 226 ЗИНЗС и чл. 260 ППЗИНЗС от пробационната служба, която я изпълнява така, че да не се препятства обективно изпълнението на други задължения на условно предсрочно освободеното лице, които съдът е отчел в производството по чл. 437 и сл. НПК. Това е така, защото настоящият състав, за да постанови своето определение, което е предмет на тълкуване в настоящото производство е взел в предвид именно представените от страна на защитата писмени документи, касаещи бъдещата ресоциализация на осъденото лице М., който след своето освобождаване е получил уверението от страна на работодател, че ще му бъде осигурена трудова ангажираност, с цел неговото по-бързо ресоциализиране в обществото и поправяне. Ето защо и съдът, отчитайки тези данни, материализирани в писмените документи при условията на чл. 439а НПК, е

приел, че са налице основанията и предпоставките за условно предсрочно освобождаване на осъдения М., в която насока е постановил своя съдебен акт. Несъобразяването от страна на изпълняващия орган с горните данни, които са залегнали в основата на съдебния акт, води до неизпълнение на същия, а оттам и до ограничаване правото на осъденото лице да съобрази своето поведение с предоставена му възможност да организира своя начин на живот съобразно правилата и нормите установени в страната, като по този начин даде достатъчно доказателства за своето поправяне. Макар по делото към настоящия момент да не е представен и да липсва изготвен доклад от пробационния служител, касаещ поведението на осъдения М., за времето, през което осъденият изпълнява мярката за пробационен надзор, то от данните, изхождащи от самия осъден М. е видно, че същият изпълнява тази пробационна мярка за надзор, но не може обективно да се ресоциализира в обществото чрез полагане на труд. С оглед определената на осъденото лице за изпълнение периодичност на мярката за пробационен надзор, която не е определена от съда, а е определена и възприета от пробационния служител, при липса на правно основание за това, на осъдения е възложено задължение за явяване и подписване от два пъти седмично, което в случая възпрепятства същия осъден обективно да реализира възможността да полага труд или така, както е заявил пред съда, че желае и за което е ангажирал и писмени доказателства в хода на производство по чл. 437 и следващите от НПК и въз основа на които съдът е постановил своето определение. В конкретния случай, предприетите от страна на пробационния служител действия по определяне самостоятелно на периодичността, при която следва осъдения да изпълнява мярката за пробационен надзор, е довело до ограничаване на правата на осъдения М., който е лишен обективно да може да изпълни тези свои и други задължения, а именно по полагане на труд при работодател, който предварително е поел ангажимент да му осигури такава трудова заетост, които едностранни действия на пробационната служба са довели и до невъзможността да се изпълни, както съдебния акт, така и да се постигне целта на института на условно предсрочно освобождаване при осъдения, което е недопустимо, а и не това е целта на производството по чл. 437 НПК.

По изложените съображения съдът намира, че макар и да не е определил переиодичността за изпълнение на мярката за пробационен надзор, то в случая пробационният служител е следвало да се съобрази с всички

данни, касаещи поведението на осъдения М. и неговото желание за ресоциализация и да определи периодичност на срещите, която да не го възпрепятства и ограничава обективно в правото му по полагане на труд. Това е така, защото чрез постановената за изпълнение мярка за пробационен надзор при хипотезата на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК не се заменя едно наказание с друго, нито се налага наказание, както и не се определя начина, по който следва да бъде изпълнено едно наложено наказание, каквото е „пробацията“, а единствено има превантивно по своя характер действие.

В заключение на горното се налага правния извод, че макар и допустимо искането на началника на РС „ИН“ Русе следва да бъде оставено без уважение, като неоснователно, а същият, с оглед правомощията, които има по смисъла на чл. 260 ППЗИНЗС следва да изиска от началника на затвора, в който осъденият М. е търпял наложеното му наказание „Лишаване от свобода“, всички данни, касаещи личността и поведението на осъдения по време на изпълнение на това наказание, както и на началника на РС „ИН“ Русе следва да бъдат изпратени всички приложени към молбата на осъдения М. писмени документи, инициирали производството по чл. 437 НПК, ведно с определението на съда, постановено по този процесуален ред, за упражняване, в случай на наличие на предпоставките за това, на правомощията които има по чл. 226 ЗИНЗС, за изготвяне на съответния пробационен доклад, с цел евентуална преоценка на определената от него към настоящия момент периодичност за изпълнение на мярката за пробационен надзор, която е постановена от съда с определение от 30.03.2023 г. така, че тази периодичност да бъде съобразена с целта на разпоредбата на чл. 70, ал. 6, изр. 2 НК, както и с вида и характера на изпълняваната мярка за пробационен надзор, която има за цел само и единствено да обезпечи срокът, през който осъденият М. е условно предсрочно освободен, т.к. същата не представлява наказателна санкция или такава, каквато би била, ако тази мярка бе постановена в рамките на едно наказание, защото в случая не се касае до определена пробационна мярка при изпълнение на наложено на осъдения наказание „пробация“.

Ето защо, водим от горното и на основание чл. 414, ал. 1, т. 1 НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на Началник РС“ ИН“ Русе за тълкуване на протоколно определение от 30.03.2023 г., постановено по НЧД № 1342/2023 г. по описа на СГС, НО, 1 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение, препис от определението от 30.03.2023 г., ведно с копие от приложените писмени документи към молбата на осъдения М., инициирала производството по чл. 437 и сл. НПК, да бъдат изпратени на началника на РС „ИН“ Русе, с оглед преценка за изготвяне на пробационен доклад и упражняване на правомощията по чл. 226 ЗИНЗС.

За предприетите действия от страна на началника на РС „ИН“ Русе и резултатите вследствие на тези действия, следва да бъде уведомен съда предвид изпълнение на определението, постановено на 30.03.2023 г. по настоящото дело, което е предмет на изпълнение от пробационната служба.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:25 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____